YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN MÄÄRÄYS (viides jaosto)
5 päivänä joulukuuta 1996 *

Asiassa C-175/96 P,

Orlando Lopes, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen virkamies, kotipaikka Luxemburg, 10 rue Léon Thyes,

valittajana,

jossa valittaja vaatii muutoksenhaussaan Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen asiassa T-280/94, Lopes vastaan yhteisöjen tuomioistuin, 29.2.1996 antaman tuomion kumoamista (Kok. H. 1996, s. II-239) siltä osin kuin siinä on hylätty valittajan vaatimukset, jotka koskivat hänen ilmoituksessa nro CJ 68/92 avoimeksi julistettuihin virkoihin jättämänsä hakemuksen hylkäämisestä hänelle 11.2.1994 tiedoksi annetun päätöksen kumoamista ja sen 17.12.1993 tehdyn päätöksen kumoamista, jossa häneltä evättiin lupa noudattaa joustavaa työaikaa, ja joissa hän vaati yhteisöjen tuomioistuimen velvoittamista maksamaan vahingonkorvausta aineellisesta vahingosta ja henkisestä kärsimyksestä, joita hän väitti kärsineensä esimiestensä menettelyn ja riidanalaisten päätösten vuoksi,

vastapuolena:

Euroopan yhteisöjen tuomioistuin,

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN (viides jaosto),

toimien kokoonpanossa: viidennen jaoston puheenjohtajan tehtäviä hoitava tuomari L. Sevón sekä tuomarit C. Gulmann, D. A. O. Edward, J.-P. Puissochet (esittelevä tuomari) ja M. Wathelet,

* Oikeudenkäyntikieli: ranska.

julkisasiamies: A. La Pergola,
kirjaaja: R. Grass,

kuultuaan julkisasiamiestä,

on antanut seuraavan

määräyksen

1 Orlando Lopes on yhteisöjen tuomioistuimeen 6.5.1996 jättämällään asiakirjalla, joka on merkitty yhteisöjen tuomioistuimen rekisteriin 21.5.1996, hakenut muutosta EY:n tuomioistuimen perussäännön 49 artiklan sekä EHTY:n tuomioistuimen perussäännön ja Euratomin tuomioistuimen perussäännön vastaavien määräysten nojalla ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen asiassa T-280/94, Lopes vastaan yhteisöjen tuomioistuin (Kok. H. 1996, s. II-239), 29.2.1996 antamaan tuomioon siltä osin kuin siinä on hylätty valittajan vaatimukset, jotka koskivat hänen ilmoituksessa nro CJ 68/92 avoimeksi julistettuihin virkoihin jättämänsä hakemuksen hylkäämisestä hänelle 11.2.1994 tiedoksi annetun päätöksen kumoamista ja sen 17.12.1993 tehdyn päätöksen kumoamista, jossa häneltä evättiin lupa noudattaa joustavaa työaikaa, ja joissa hän oli vaatinut yhteisöjen tuomioistuimen velvoittamista maksamaan vahingonkorvausta aineellisesta vahingosta ja henkisestä kärsimyksestä, joita hän väitti kärsineensä esimiestensä menettelyn ja riidanalaisten päätösten vuoksi.

2 Valituksen on allekirjoittanut ainoastaan Lopes. Siihen on liitetty Portugalin asianajajaliiton hallituksen todistus, jonka mukaan Lopesilla on siitä huolimatta, että hänen oikeutensa harjoittaa asianajajan tointa on keskeytynyt 19.10.1983 lukien toistaiseksi, oikeus esiintyä tuomioistuimessa omassa asiassaan 23.2.1996 tehdyn päätöksen perusteella.

3 Lopesia on yhteisöjen tuomioistuimen kirjaamon 1.7.1996 päivätyllä kirjeellä pyydetty esittämään EY:n tuomioistuimen perussäännön (jäljempänä perussääntö)

17 artiklan ja yhteisöjen tuomioistuimen työjärjestyksen 37 artiklan vaatimukset täyttävä valituskirjelmä, jonka on "allekirjoittanut itsenäinen asianajaja, jolla on oikeus esiintyä jonkin jäsenvaltion tai Euroopan talousalueesta tehdyn sopimuksen (jäljempänä ETA-sopimus) jonkin muun osapuolen tuomioistuimessa".

4 Lopes on vaatinut yhteisöjen tuomioistuimeen 11.7.1996 jätetyllä ja yhteisöjen tuomioistuimen rekisteriin 15.7.1996 merkityllä asiakirjalla yhteisöjen tuomioistuinta toteamaan, että hänen valituksensa oli tehty edellä mainittujen säännösten mukaisesti ja ettei valituksen saattaminen säännöksiä vastaavaksi ollut tarpeen. Hän vetoaa siihen, että perussäännön 17 artiklassa ja työjärjestyksen 37 ja 38 artiklassa vaaditaan ainoastaan, että valituskirjelmän on allekirjoittanut asianajaja, jolla on oikeus esiintyä jonkun yhteisön jäsenvaltion tai ETA-valtion tuomioistuimessa, ja että tämän osoittava todistus on jätetty kirjaamoon. Valittajan mukaan näissä määräyksissä ei niiden sanamuodon eikä tarkoituksen perusteella edellytetä, että asianajaja on eri henkilö kuin se, jonka asiaa ajetaan. Lopes lisää, että sellaisella vaatimuksella loukataan ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojelemista koskevan yleissopimuksen 6 artiklan 3 kohdan c alakohdassa tarkoitettujen puolustautumisoikeuksien sitä periaatetta, jonka mukaan kukaan ei voi luovuttaa toiselle parempaa oikeutta kuin hänellä itsellään on (nemo plus juris in alium transferre potest quam ipse habet), ja yhdenvertaisuusperiaatetta.

5 Perussäännön 17 artiklan kolmannessa ja neljännessä kohdassa säädetään seuraavaa:

"(Muiden) asianosaisten (kuin yhteisön jäsenvaltioiden ja toimielinten tai ETA-sopimuksen osapuolten) edustajan on oltava asianajaja.

Ainoastaan asianajaja, jolla on oikeus esiintyä jonkin jäsenvaltion tai Euroopan talousalueesta tehdyn sopimuksen osapuolen tuomioistuimessa, voi edustaa ja avustaa asianosaista yhteisöjen tuomioistuimessa."

6 Perussäännön 19 artiklan ensimmäisessä kohdassa säädetään seuraavaa:

"Asia pannaan yhteisön tuomioistuimessa vireille kirjaajalle osoitetulla kirjallisella kanteella. Kanteessa on oltava kantajan nimi ja osoite sekä allekirjoittajan asema, — — ."

7 Yhteisöjen tuomioistuimen työjärjestyksen 37 artiklan 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa määrätään seuraavaa:

"Jokaisen oikeudenkäyntiasiakirjan alkuperäiskappaleen on oltava asianosaisen asiamiehen tai asianajajan allekirjoittama."

8 Yhteisöjen tuomioistuin on jo todennut, että perussäännön 17 artiklan kolmannesta kohdasta (entinen toinen kohta), perussäännön 19 kohdan ensimmäisestä kohdasta ja työjärjestyksen 37 artiklan 1 kohdan ensimmäisestä alakohdasta käy yksiselitteisesti ilmi, että kantajalla on oltava edustajanaan nämä oikeudet omaava henkilö ja että asia voidaan saattaa yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi pätevästi ainoastaan tällaisen henkilön allekirjoittamalla kanteella. Koska perussäännössä tai työjärjestyksessä ei ole määrätty minkäänlaisesta erivapaudesta tästä velvollisuudesta tai sen poikkeuksesta, kantajan itsensä allekirjoittama kannekirjelmä ei voi siten riittää kanteen nostamiseen (ks. asia 131/83, Vaupel v. yhteisöjen tuomioistuin, määräys 15.3.1984, 8 kohta, ei julkaistu oikeustapauskokoelmassa).

9 Yhteisöjen tuomioistuin on siten vakiintuneella tavalla todennut, että pelkästään kantajan allekirjoittama kanne on jätettävä tutkimatta ja että kyseinen asia on

poistettava yhteisöjen tuomioistuimen rekisteristä (ks. asia 10/81, Farrall v. komissio, määräys 26.2.1981, Kok. 1981, s. 717 ja asia 73/83, Stavridis v. parlamentti, määräys 17.11.1983, Kok. 1983, s. 3803).

10 Sama pätee myös silloin, kun kantaja on asianajaja, jolla on oikeus esiintyä kansallisessa tuomioistuimessa.

11 Perussäännön 17 artiklan kolmannesta kohdasta ja erityisesti käsitteen edustaa käytöstä käy ilmi, että tässä määräyksessä tarkoitettu asianosainen, asemastaan riippumatta, ei saa itse ajaa asiaansa yhteisöjen tuomioistuimessa, vaan hänen on turvauduttava asian ajamisessa sellaisen kolmannen palveluihin, jolla on oikeus esiintyä jonkin jäsenvaltion tai ETA-sopimuksen osapuolen tuomioistuimessa. Perussäännön ja työjärjestyksen eräät muut määräykset (ks. työjärjestyksen 19 artiklan ensimmäinen kohta; perussäännön 29 artikla ja työjärjestyksen 37 artiklan 1 kohta, 38 artiklan 3 kohta ja 58 artikla) vahvistavat sen, että asianosainen ja hänen puolustajansa eivät voi olla sama henkilö. Lisäksi, kuten yhteisöjen tuomioistuin totesi edellä mainitussa asiassa Vaupel vastaan yhteisöjen tuomioistuin antamansa määräyksen 8 kohdassa, perussäännössä tai yhteisöjen tuomioistuimen työjärjestyksessä ei ole määrätty minkäänlaisesta tätä koskevasta erivapaudesta tai poikkeuksesta.

12 Lopesin esittämät perustelut eivät muuta tätä tulkintaa. Ensinnäkään asianosaiselle, mukaan lukien ne, joilla on asianajajan asema, asetettu velvollisuus käyttää kolmatta, joka edustaa asianosaista yhteisöjen tuomioistuimessa, ei estä kysymyksessä olevaa asianosaista käyttämästä puolustautumiskeinoja, eikä tällä velvollisuudella siten loukata puolustautumisoikeuksia. Lopes ei voi pätevällä tavalla vedota tämän osalta ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojelemista koskevan yleissopimuksen rikosasian syytetyn oikeuksia koskevaan 6 artiklan 3 c kohtaan, koska tämä asia ei koske yleissopimuksessa tarkoitettuja "rikossyytteitä". Lisäksi asianosaisen edustaja ei saa tässä riitautetun velvollisuuden perusteella enemmän oikeuksia kuin hänen edustamallaan asianosaisella on, vaikka asianosaisella on asianajajan asema. Lisäksi sellaisen velvollisuuden asettamisella, jonka mukaan asianosaisten puolustusta yhteisöjen tuomioistuimessa koskevat samat edellytykset asianosaisten ammatillisesta asemasta huolimatta, ei loukata yhdenvertaisuusperiaatetta.

13 Näiden seikkojen vuoksi Lopesin valitus on jätettävä tutkimatta ja se on poistettava yhteisöjen tuomioistuimen rekisteristä.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN (viides jaosto)

on määrännyt seuraavaa:

1) Lopesin valitus jätetään tutkimatta.

2) Asia poistetaan yhteisöjen tuomioistuimen rekisteristä.

Annettiin Luxemburgissa 5 päivänä joulukuuta 1996.

R. Grass

kirjaaja

L. Sevón

viidennen jaoston puheenjohtajan tehtäviä hoitava tuomari